

PASEN

Volgende week heet in ons katholieke zuiden de Goede Week met Palmzondag, Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaszaterdag. Van oudsher komt in deze week de hele kern van het Christendom voorbij.

Eenzijds staan we stil de donkere dramatische kant. Net als in de tijd van Oude en Nieuwe Testament is er ook nu veel wat er niet zou moeten zijn: onrecht, oorlog, lijden en de onvermijdelijke confrontatie met sterven en dood. Dagelijks lezen we het in de kranten –vandaag hongersnood, corruptie, onheilsberichten als het terugdraaien van milieumaatregelen en het zonder proces opsluiten van demonstranten door autoritaire machthebbers. Het leven van Jezus Christus is ook daarom nog steeds een actueel en relevant verhaal ook al zijn het niet allemaal historische feiten. Hij kwam op voor de rechtelozen en stelde indringende vragen aan huichelaars en machthebbers.

Anderzijds is er het gezamenlijk beleven zoals de optocht op Palmzondag en de maaltijd op Witte Donderdag. Ook daaraan hebben wij mensen nog steeds behoefte vanuit het besef dat we er samen voorstaan. Maar het allerbelangrijkste is het geloof en de hoop dat het Goede uiteindelijk sterker is. Het Goede zit in ieder mens opgesloten en komt gelukkig ook vaak naar boven. Dat idealisme en optimisme vieren we met Pasen. De natuur zelf is de mooiste illustratie: ondanks alle kou en donkerte steekt het leven na de winter onontkoombaar weer de kop op. Met zorg van ons mensen komt er een nieuwe oogst. En daarmee kunnen we ook weer een nieuwe winter aan. Talloze malen hebben kunstenaars dat uitgebeeld of in muziek laten horen. Tot op de dag van vandaag verstaan mensen die boodschap.

Optimisme, idealisme, met nieuwe energie aan de slag. Dat is toch opwekkend nieuws. Maar hoe komt het dat Pasen toch minder tot de verbeelding spreekt dan Kerstmis?

Misschien omdat Pasen consequenties heeft!

Als we geloven in de kracht van het Goede dan kunnen we niet werkeloos toezien hoe anderen het doen. We zullen ook zelf iets goeds moeten laten zien. Dat is niet gemakkelijk want bij alles valt wel een 'maar' te noemen. Ik denk dat we meesters zijn in het bedenken van keerzijdes. Misschien om onszelf te overtuigen om maar niets te doen? Maar.... niet kiezen is ook een keuze.

Het vraagt ook moed om jezelf vragen te stellen en antwoorden te vinden.

Is het daarom dat we 'Pasen vieren' moeilijk vinden en kruipen we een beetje beschaamd weg? Nee, we hebben in de voorbereidingstijd kunnen nadenken en als we onszelf serieus nemen dan blijven we niet twijfelen of treuzelen maar vieren we met overtuiging Pasen.

JvdB